

като отиде до къщната врата за да влезе.) Ахъ ! Ахъ !
вратата са е затворила. Хей ! Слушай ! Скоро
ми отвори.

ЯВЛЕНИЕ XI.

Ангелика и Клодина (на прозорецътъ) Г.

Данденъ Агелика.

Какъ ! ти ли си ? отъ де идишъ убеснико ?
сега ли идишъ чакъ въ къщи ? а ? Пителътъ
пропя, зроницата излиза, ти още по улиците,
хубаво нѣщо ; така ли трѣбва да живѣе едни
честенъ мѫжъ ?

Клодина.

Добра работа, да ходишъ цѣла нощъ да
пиянствувашъ и да оставишъ тѣй сама въ къ-
щи една бѣдна и млада женица ?

Г. Данденъ.

Какъ ? вие ли . . .

Ангелика.

Вѣрви, вѣрви предателю, омразна сѫмъ ве-
че отъ твойте повѣдения, и ще са оплача,
безъ забава и на баща си и на майка си.

ЯВЛЕНИЕ XII

Г-нъ и Г-жа Сотенвилъ (нощно облѣчени)
Коленъ (носящъ единъ фенеръ): Ангелика и Кло-
дина (на прозореца); Георги Данденъ. Анге-
лика. (На Г-нъ и Г-жа Сотенвилъ)

Елати, елати моляви са, да ми отدادете